

**ע"פ 6301/09 - הוועדה המקומית לתוכנן ובניה משבב נגד סעید
יאסין,**

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 6301-09-17 ועדת מקומית לתוכנן ובניה משבב נ' יאסין
בפני כבוד השופט תמר שרון נתנהל
הוועדה המקומית לתוכנן ובניה משבב
נגד
סעید יאסין,
המשיב
ע"י ב"כ עזה"ד אמר יאסין

פסק דין

1. לפניו ערעור על קולות העונש, שנגזר על המשיב ע"י בית משפט השלום בעכו, ביום 17/7/17, בתיק תו"ב 62148-05-13.

המשיב הואשם בבית משפט קמא באקי קיום צו בית משפט לפי סעיפים 205 ו-210 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), זאת - לאחר שבתיק קודם (חע"מ 20930/07 בבית משפט השלום בעכו) ניתן נגדו גזר דין אשר ציווה עליו להרים בנייה, שבנה ללא היתר, של תוספת (קומה א') על מבנה קיים בשטח של כ-45 מ"ר וכן להרים יציקת משטח בטון בשטח כולל של כ-200 מ"ר מעליו נבנה גרם מדרגות מבטון והכל - על מקרקעין הידועים חלקה 36 בגוש 19344, שייעודם חקלאי בלבד והם מוכרזים כאתר עתיקות.

עד להגשת כתב האישום בתיק קמא, לא בוצע הצו ורק מספר חודשים לפני מתן גזר הדין, הרס המשיב את משטח הבטון והמדרגות, אך לא הרס את תוספת הבניה בשטח של כ-45 מ"ר (להלן: "התוספת").

2. בבית משפט קמא טען המשיב, כי אין הוא יכול להרים את התוספת, מאחר שהוא עבר את זכויותיו במקרקעין אחרים.

בית משפט קמא דחה טענה זו בקבעו בגזר הדין, כי היה על המשיב לדאוג לקיום הצו, טרם העברת זכויותיו בנכס או יתרור עליהם (עמ' 22 שורות 8-10 לגזר הדין). בסופה של דבר הביא בית משפט קמא בחשבון את הבניה שנותרה בשטח וקבע, כי מתחם העונש ההולם הוא קנס וחתיימה על התcheinות, ללא רכיב מאסר.

3. בהבאו בחשבון את גילו של הנאשם (כבן 60 שנה) ואת הנسبות האישיות והמשפחתיות להן טען (הוא אב ל חמישה ילדים; אדם נורטטיבי; אחד מבניו סובל מבעיות רפואיות, הוא עצמו אינו עובד מזה כרכי עשרים ומתקיים מkeitzet הבטחת הכנסתה ואין לו הרשות קודמות) הטיל בית משפט קמא על הנאשם כסס בסך 7,000 ₪, לתשלום ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורכזפים וחתימה על התchia'בות בסך 7,000 ₪ לשך שנתיים, על העבירה בה הורשע.

4. ב"כ המערערת טענה, כי בית משפט קמא שגה הן בקביעת מתחם העונש ההולם והן בקביעת העונש המתאים. לדבריה, היה על בית משפט קמא להשיט על הנאשם, קנס גבוהה יותר, לחיבבו בהתח'בות על סכום גבוהה יותר ולהטיל עליו גם מאסר על תנאי.

בנוסף, הדגישה את העובדה, כי מדובר במרקען המוכרחים כאתר עתיקות, שלא חלה עליהם תוכנית המאפשרת בניה כפי שבנה הנאשם. לדבריה, המבנה עליון בנה הנאשם את התוספת הוא מבנה עתיק שהוצא לו היתר בניה בשנת 86', אך נכתב בו מפורשות שהוא אינו בא לאפשר כל בניה נוספת מלבד המבנה הנוכחי (היתר הבניה הוגש וסומן מע/1).

כן הדגישה גם את פרק הזמן הארוך בו עומדת הבניה על כנה, לאחר שהיא בוצעה בשנת 2007 ומשטח הבטון נהרס רק סמוך למtan גזר הדין.

בהתוונחה לגזר דין אחרים התומכים בעמדתה ולפסקה המדגישה את חומרתה של העבירה של אי צוות לצו בית משפט טענה, כי מתחם הקנס ההולם נع בין 25,000 ₪ ל-35,000 ₪ והתח'בות ראי של לא תפחט מסכום של 20,000 ₪ וכי אי הטלת מאסר על תנאי, כמוות כמתן גושפנקא לאי קיומ צו שיפוטי.

5. ב"כ הנאשם טען, כי אין להתערב בגין דין של בית משפט קמא, אשר שקל נכונה את כל השיקולים הרלוונטיים והפנה להלכה, לפיה אין ערכאת הערעור מתערבת בעונש הנגזר על-ידי הערכאה הדינית, אלא אם הוא חורג באופן קיצוני מהעונש הראו. בסיום של הטיעון, הפנה ב"כ הנאשם לגזר הדין שניתן בתיק תז"ב 16690-11-26/5/15 ובמסגרתו קבע בית המשפט, בגין עבירה של אי קיומ צו שיפוטי, מתחם קנס הנע בין 8,000 ₪ ל-20,000 ₪ וחתימה על התchia'בות וכן מאסר על תנאי ובסיומו של דבר השיט על הנואשם, שם, קנס בסך 8,000 ₪, התchia'בות על סך 5,000 ₪ וכן הטיל עליו מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים, על העבירה בה הורשע.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי מצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם קשה, כי מזה שני עשרים הוא חי מkeitzet הבטחת הכנסתה (הוגש אישורים מטעם הביטוח הלאומי) וכי הוא סובל מבעיות רפואיות רציניות. לטענתו הבניה אינה בהיקף משמעותי ומדובר במקרה המציג ברף הנמוך של חומרת העבירות מסווג זה.

ב"כ הנאשם חזר על טענתו בבית משפט קמא, לפיה הנאשם אינו יכול להרים את יתרת הבניה שלא נהרסה, מאחר שהוא העביר את הקרקע לאחרים.

6. לאחר שקלתי את טיעוני הצדדים ואת כל החומר שבפני, סבורני שבית משפט קמא אכן הקל עם המשיב באופן המצדיק התערבותה ערצתה הערעור.

בניגוד לגור הדין אליו הפנה ב"כ המשיב (שם הנאשם פנה בבקשתה להיתר וניתן לקבל היותר), בעניינו המשיב לא פנה בבקשתה להיתר ומילא כלל לא ניתן לקבל היותר באשר הבניה בוצעה על מקרקעין שייעודם חקלאי ושהוכרו כאטר עתיקות, כפי שנכתב במפורש בעובדות כתוב האישום, בהן הודה המשיב. בנוסף, שם השית בהם"ש על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, שלא הושת בעניינו.

סבירה אני כי בית משפט קמא לא נתן משקל מספק לעבירה בה מדובר - עבירה של אי קיום צו שיפוטי, אשר בתו המשפט רואים אותה בחומרה יתרה. ראו, לעניין זה, דברים שנאמרו ברע"פ 2809/05 טסה נ' מדינת ישראל, (22.5.2005): "...אי קיום צו שיפוטי, גם אם לעבירה זו נקבע עונש מאסר של שנה, ולא מעבר לכך, יורד לשורשו של שלטון החוק ושל תורה מתוקנת, ואין כל דופי בהטלת מאסר גם בעבירה ראשונה, מה גם כשהמדובר בהפרה שנמשכה שנים רבות, מאז 1997". וברע"פ 2448/14 נחמיאס נ' מדינת ישראל הודעה המחויזת לתוכנו ובניה (10.04.2014), כדלקמן: "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה שבהפרת דיני התכנון והבנייה. בפרט הודגשה בפסקת בית משפט זה חומרתה של העבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבנייה, שביבועה - על דרך של אי-קיום הצו השיפוטי - מבטאת זיהול מוגן בשלטון החוק ובהחלטות שיפוטיות (עיינן: רע"פ 4169/12 דן מחיזור בע"מ נ' מדינת ישראל [הורסם בנבנו] (8.7.2013) והאסמכתאות הנזכרות שם). העונש של תשעה חדשים מאסר בפועל, אשר הושת על המבוקש (לצד עונשים נלוויים), נשק, אمنם, לרף הגבוה של שנת המאסר הקבועה בסעיף 210 לחוק התכנון והבנייה...". כן ראו: רע"פ 189/14 מודג' נ' מדינת ישראל (03.03.2014) שם הושת על המערער עונש של מאסר בפועל בן שמונה חודשים.

ברע"פ 6665/05 מריסאת נ' מדינת ישראל (17.5.2006) אמר כבוד השופט ג'ובראן: "על העונש שנגזר על מי שמורשע בעבירות נגד חוקי התכנון ובניה לשקוף את חומרת המעשים והפגיעה בשלטון החוק ולשמש גורם הרתעה נגד ונגד עבריינים פוטנציאלים, במטרה להפוך את ביצוע העבירות לבליית מבחינה כלכלית. כבר נפסק בעבר, כי בתי-המשפט מצוים לחתת יד למאבק בעבירות החמורות בתחום התכנון והבנייה, שהפכו לחזון נפרץ בימינו".

7. לא ניתן להタルם מחומרת העבירה ומכך שעוז בתיק בו ניתן הצו אותו הפר המשיב, הואשם המשיב והורשע גם בעבירה של הפרת צו הפסקה שיפוטי, אך אין זו העבירה הראשונה של הפרת צו בה מושרע המשיב.

בית משפט קמא התחשב במצבו הכלכלי של המשיב, אך יש לומר, כי נראה שלא כל התמונה נפרסה בפני בית משפט קמא, שכן לא הובהר כיצד אדם שמצוה שני עשוריים מתקיים מ Każבת הבטחת הכנסתה בסך 2,200 ל"ל יכול היה לממן את הבניה, גם אם אין מדובר בבניה בהיקף נרחב.

8. בדין ובצדק קבוע בית משפט קמא, כי לא ניתן לקבל את טענת המשיב, לפיה אין הוא יכול לבצע את הצו וכי היה עליו לבצע את הצו לפני בטרם העביר את הזכויות אחרים. על כן יש להוסיף כי צודקת ב"כ המערערת בטענתה, לפיה

לא הוכח למי הועברו הזכויות ומדוע, אך שטחית לא הוכח שמדובר באילוץ מבחינת המשיב.

9. כאמור - גם בשים לב לכל הנסיבות לשוקלה, שנתקשו על ידי בית משפט קמא, העונש שנגזר על-ידו חורג לפחות מרמת הענישה הנוגגת והראוייה, הן מבחינה זו שלא הושת על המשיב מסר על תנאי והן מבחינת גובה הקנס וההתחייבות שהושתו עליו.

לפיכך אני מקבלת את הערעור, אך בשים לב לכך שערצתה הערעור איננה נוגגת למצות את הדיון, אשית על המשיב, החל גזר הדיון של בית משפט קמא, את העונשים כדלקמן:

א. קנס בסך 15,000 ₪ או 4 חודשים מסר תמורה. הקנס ישולם ב-15 תשלום חודשים חדשים שווים ורצופים החל מיום 17/10/2017 ובכל 10 חודשים לאחר מכן. לא ישולם תשלום אחד, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מייד.

כל סכום ישולם על חשבון הקנס שהושת על-ידי בית משפט קמא, ככל ששולם, יקוזז מהתשלום האחרון.

ב. חודשים מסר על תנאי, שלא יעבור במשך שנתיים מהיום, עבירה מהעירות בהן הורשע.

ג. סכום ההתחייבות שהושת על-ידי בית משפט קמא, יועמד על סך 10,000 ₪. יתר תנאי ההתחייבות יוותרו בעינם.

המצוירות תמציא עותק פסק דין לב"כ הצדדים

ניתן היום, י"ג בחשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.